

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ

Οι δευτερεύουσες επιρρηματικές αιτιολογικές προτάσεις

• Άρνηση οὐ

Εισάγονται με τους αιτιολογικούς συνδέσμους	Εκφέρονται	Χρησιμοποιούνται Συντακτική θέση/ρόλος	Παρατηρήσεις
α) ὄτι (αντικειμενική αιτιολογία) β) ὥς (υποκειμενική αιτιολογία) γ) διότι, ἐπεὶ ἐπειδὴ δ) με το εἶ (άρνηση μή) (υποθετική αιτιολογία, μετά από ρήματα ψυχικού πάθους) ε) ὅτε, ὁπότε (αιτιολογία γνωστή)	με τις εγκλίσεις των προτάσεων κρίσεως : 1. οριστική (πραγματικό αίτιο) 2. δυνητική οριστική (δυνατό στο παρελθόν ή μη πραγματικό) 3. δυνητική ευκτική (αίτιο δυνατό στο παρόν ή στο μέλλον) 4. ευκτική του πλάγιου λόγου , όταν εξαρτάται από ιστορικό χρόνο και δηλώνει υποκειμενική γνώμη	α) επιρρηματικοί προσδιορισμοί της αιτίας β) επεξήγηση σε εμπρόθετο προσδιορισμό της αιτίας, ὄρο της προηγούμενης πρότασης γ) υποκείμενο σε απρόσωπες εκφράσεις ψυχικού πάθους όταν εισάγονται με το εἶ (υποθετική αιτιολογία)	Οι αιτιολογικές υποκειμενικής αιτιολογίας διακρίνονται: A) από τις υποθετικές με βάση τη θέση τους στην περίοδο: οι υποθετικές προηγούνται οι αιτιολογικές υποκειμενικής αιτιολογίας έπονται της κύριας της οποίας το ρ. είναι ψυχικού πάθους B) Από τις πλάγιες λόγω εξάρτησης από διαφορετικής σημασίας ρ.
Συντακτικά ισοδύναμα: Αιτιολογική μετοχή Γενική της αιτίας Δοτική της αιτίας Αιτιατική της αιτίας Εμπρόθετοι προσδ. της αιτίας	Μετά από ρήματα ψυχικού πάθους (ἤδομαι, χαίρω, θαυμάζω, αἰσχύνομαι, χαλεπῶς φέρω κ.τ.ό.) ή αναλόγων απρόσωπων εκφράσεων (δεινόν ἔστι, αἰσχρόν ἔστι, θαυμαστόν ἔστι) εισάγεται με το ὄτι (πραγματική αιτιολογία), ενώ με το εἶ (υποθετική αιτιολογία).		